

vil nemlig sees af Bilag til Motiverne, at Spørgsmaalet har været under Overveielse, navnlig i Magistraten. Det er bemærket i Bilag til Motiverne Side 41, hvor det udtrykkelig er fremhævet, at man har været opmærksom derpaa, og at man har gjort den Forskjel ved Gaver, navnlig ved Familiegaver, at man betragtede dem som skattepligtige der, hvor Modtageren havde sit Hjem, saa at Jdelseren kom til Beskatning ved Forældrenes Ansættelse, dersom Sønnen eller Datteren havde sit selvstændige Ophold i deres Huus, medens derimod Sønnen eller Datteren selv besatte, naar de havde selvstændigt Ophold udenfor Forældrenes Huus. Dersom man nu vil sætte Ordet ind igjen, vil man, saavidt jeg skjønner, netop berede Vanskeligheder; thi man vil derved komme ind i Forhold, som man endnu ikke ganske kan overse. I alt Fald forekommer det mig principalt, at, er der Tvivl, er netop denne Anvendelse af Gaver af den Bestaafenhed, at man snarere maa være tilbøjelig til at fritage dem end til at paalægge dem Skat i saadanne Tvivlstilfælde. Den ærede Minister vil søge at sætte Bestemmelsen ind, hvor det kun kunde stee, og det staaer jo i fuldstændig Overensstemmelse med, hvad han yttrede under Sagens sidste Behandling, at enhver Undtagelse, som man kunde anføre Exempel paa, vilde det være bedst at faae sat ind. Men i saa Fald kan jeg ikke see rettere, end at man, som jeg ogsaa tillod mig sidst at yttre, kommer i Strid med hele Affattelsen af § 9. § 9 er en Begrændsning, og dersom man vil have enhverformhelst Indtægt ind, saa veed jeg ikke, hvorfor § 9 skal blive staaende; thi man maa sige, at saasnart der staaer en Begrændsning vil der kunne reises Tvivl, og saa vil der vist tages Hensyn til, at der i Paragraphen er sat en Begrændsning. Jeg troer ogsaa, at der kunde paavises enkelte Tilfælde, hvor en virkelig Indtægt paa Grund af dens Anvendelse vilde kunne blive fri for Skat. Saadanne Exempler ere ikke lette at finde, men det er en bekjendt Sag, at hvor man følger almindelige Udtryk, maa man være forberedt paa, at der kan komme Tilfælde, der ikke passe ind under Bestemmelsen.

Indenrigsministeren ad interim: Det har dog været mig kjært, at, naaget den ærede Landstingsmand har havt flere Dage til at udfinde saadanne Exempler paa Undtagelser, er det dog ikke lykkes hans Skarpsindighed at at udfinde noget. Jeg vil gjerne indrømme, at det havde været rigtigere at sætte Bestemmelsen ganske ubetinget og affattet Loven i almindelige Udtryk, og sagt, at al Indtægt, hvad den end anvendes til, er skattepligtig, naturligviis med de Undtagelser, der udtrykkelig gjordes i Loven. Dette er imidlertid ikke skeet og der foreligger jo heller ikke noget Endringsforslag i denne Retning.

M. P. Bruun: Ja, et Par enkelte Undtagelser troer jeg dog at have fundet. Om de ere ganske correcie, skal jeg henstille til den høitærede Ministers Overveielse. Jeg troer f. Ex., at en Indtægt, der er anvendt til Udgifter i Anledning af et Hverv, som en privat Mand har overtaget for det Offentlige, vanskelig vil kunne komme ind under Beskatningen, det vil vel sjelden være en stor Sum — men man kan dog tænke sig en Udgift af 2 à 300 Rdlr. — men jeg tvivler paa, at man vil kunne beskatte den efter § 9. Et andet Tilfælde er maaskee mindre klart. Det er med Hensyn til Aftægt. Denne er jo i Regelen Erstatning for Afrædelsen af en Eiendom; men det vil i mange Tilfælde ikke være let at afgjøre, hvilken Deel af den der er Erstatning for Afrædelsen og hvilken Deel der er Sønnens Bidrag til Forældrenes Underhold. Det er vist ikke saa sjeldent, at en ganske lille Deel af Aftægten netop er til Forældrenes Underhold.

Indenrigsministeren ad interim: Med Hensyn til det sidste Tilfælde er jeg enig i, at en Aftægtscontract, der begrunder en Afgift af et Huus eller Gaard, ikke gaaer ind under Loven. Om der dertil knytter sig Disputationsmaal, kommer ikke i Betragtning. Hvad det første Tilfælde angaaer, skal jeg ikke have Noget imod, at det undtages fra Loven, naar det kan stee.

Ordføreren: Jeg skal sluttelig kun tilføje mig den almindelige Bemærkning, at naar